

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 25 lutego 2014 r. powód Bank (...) S.A. w W. wniósł o zasądzenie od P. D. kwoty 2.019,09 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia powództwa do dnia zapłaty, jak również o zasądzenie kosztów procesu wraz z kosztami zastępstwa prawnego.

W uzasadnieniu powód wskazał, że dochodzi zapłaty zobowiązań pozwanego z umowy rachunku bankowego (pозew k. 2 – 39).

W sprzeciwie od nakazu zapłaty pozwany podniósł zarzut przedawnienia roszczenia, zgodnie z art. 731 kc. Ponadto stwierdził, że roszczenie nie zostało udowodnione, bo wyciąg z ksiąg rachunkowych jest bowiem jedynie czynnością techniczną wykonywaną przez bank (sprzeciw: k. 48 –51).

W odpowiedzi na sprzeciw powód podtrzymał swoje żądanie zawarte w pozwie. Wskazał na brak możliwości przedawnienia roszczenia, z uwagi na bezterminowość zobowiązania pozwanego, gdyż zgodnie ze wskazanymi przezeń przepisami dotyczącymi prowadzenia rachunków bankowych dla podmiotów krajowych i zagranicznych, nie przewidują one terminu spłaty ewentualnie powstałego zobowiązania. Pozwany stwierdził, iż aby zobowiązanie bezterminowe stało się wymagalne, należy wezwać dłużnika do jego spełnienia, co powód uczynił pismem z dnia 29 listopada 2013 r. i z tą datą roszczenie wobec pozwanego stało się wymagalne (odpowieź na sprzeciw k.62 - 83, pismo przygotowawcze powoda k.101-145).

W kolejnym piśmie procesowym pozwany podtrzymał swoje dotychczasowe zarzuty, ponadto wskazując, że z przedstawionego wykazu transakcji nie wynika kwota wskazana w pozwie a jedynie 914,50 zł (pismo procesowe pozwanego k. 146 – 147 v.).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 9 marca 2004 r. pomiędzy Bankiem (...) SA w W. (zwanym dalej Bank (...)) a P. D. prowadzącym działalność gospodarczą zawarta została umowa rachunku bankowego, prowadzonego w ramach pakietu FIRMA i (...), obejmującego ten rachunek oraz pakiet (...), na podstawie której Bank (...) zobowiązał się wobec posiadacza rachunku do otwarcia i prowadzenia rachunku bankowego na czas nieokreślony (dowód: kopia umowy k. 4-5).

Za prowadzenie rachunku naliczane były opłaty i prowizje (okoliczność nie sporna). Były one naliczane w okresie marzec 2004 - wrzesień 2010 r. (dowód: kopia wyciągu k. 65 -66, kopie wyciągów bankowych k. 105 - 139).

Bank (...) żądał od P. D. kwoty 2019,09 zł (dowód: wezwanie do zapłaty k. 8 9).

Pozew został wytoczony w dniu 25 lutego 2014 r. (dowód: stempel na kopercie k. 39).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie wyżej wskazanych kopii dokumentów złożonych w aktach, twierdzeń stron co do okoliczności niespornych.

Autentyczność złożonych dokumentów prywatnych nie była kwestionowana. Pozwany nie żądał złożenia oryginałów dokumentów, których złożono kopię.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Strony łączyła umowa rachunku bankowego. Podniesiony przez pozwanego zarzut przedawnienia roszczenia jest zasadny. Zgodnie bowiem z art. 731 kc roszczenia wynikające ze stosunku rachunku bankowego przedawniają się z upływem dwóch lat.

Powód powołuje się na to, że brak jest terminu płatności dla opłat i prowizji dlatego dopóki pozwany nie został wezwany do ich zapłaty roszczenie było nie wymagalne a termin przedawnienia nie rozpoczął biegu.

Powód nie ma racji bowiem zgodnie z art. 120 § 1 zd. drugie kc jeżeli wymagalność roszczenia zależy od podjęcia określonej czynności przez uprawnionego, bieg terminu rozpoczyna się od dnia, w którym roszczenie stałoby się wymagalne, gdyby uprawniony podjął czynność w najwcześniejszym możliwym terminie.

Skoro nie było określonego terminu na zapłatę opłat i prowizji (a z przedstawionych dowodów nie wynika, aby w umowie lub ogólnych warunkach ustalony był termin zapłaty) to oznacza to, że zgodnie z art. 455 kc powinno być spełnione niezwłocznie po wezwaniu dłużnika do wykonania.

A zatem wymagalność roszczenia zależy od wezwania do zapłaty czyli podjęcia czynności przez wierzyciela (uprawnionego). W tej sytuacji należy ustalić kiedy najwcześniej wierzyciel mógł wezwać do zapłaty i od tego terminu rozpoczyna się bieg przedawnienia. Określając dokładniej, bieg terminu przedawnienia rozpoczyna się od pierwszego dnia po upływie terminu płatności wskazanego w takim wezwaniu.

Z przedstawionego przez powoda raportu z obrotów na koncie (k. 65 - 66) wynika, że obroty a przez to prowizje i opłaty były naliczane w okresie od marca 2004 r do lutego 2005 r. oraz we wrześniu 2010 r. Z kolei z przedstawionych wyciągów bankowych (k. 105 - 139) wynika, że opłaty i prowizje były naliczane od lutego 2005 r. do września 2010 r.

Nie przedstawiono żadnych dowodów na to, że wierzytelność przedstawiona wraz z pozwem powstała później. Nie twierdzi tego także powód.

Skoro w danym miesiącu była podstawa do pobrania opłaty lub prowizji to nic nie stało na przeszkodzie, aby w kolejnym miesiącu wezwać pozwanego do zapłaty tych należności. Przyjmując termin 14 dni na zapłatę należności należy stwierdzić, iż bieg terminu przedawnienia rozpoczął się najpóźniej w drugiej połowie października 2010 r (dotyczy to najpóźniejszej należności, a odpowiednio wcześniej w przypadku wcześniejszych należności).

Dwuletni termin przedawnienia upłynął zatem w październiku 2012 r. Tymczasem pozew wytoczono w lutym 2014 r a zatem po upływie terminu przedawnienia. Wystawienie wyciągu bankowego nie przerywa biegu przedawnienia.

A zatem na podstawie art. 731 kc w zw. z art. 120 § 1 zd. drugie kc należy powództwo oddalić w całości.

Skoro zarzut przedawnienia okazał się uzasadniony nie ma już potrzeby badania czy wysokość roszczenia została wykazana.

O kosztach sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c. zasądzając je w całości na rzecz pozwanego. Kosztami tymi było wynagrodzenie adwokata ustalone na podstawie § 6 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. z 2013 r. poz. 461 j.t.) 600 zł. Opłata skarbową nie została bowiem przez stronę pozwaną uiszczona.

Biorąc powyższe pod uwagę sąd orzekł jak w sentencji.

ZARZĄDZENIE

Odpis uzasadnienia wraz z odpisem wyroku doręczyć pełnomocnikowi powoda (B. B.)